

2018-24-0152-00200/2019-24-0152-00052

Skrivelse af 15. september 2018 og 12. februar 2019 fra Midt- og Vestjyllands Politi

Ved levende syn på et slagteri konstaterede embedsdyrlægen et slagtesvin med åbent kompliceret halesår med infektion og nekrose. Svinet var ikke transporteret adskilt.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Har grisen under sit ophold i besætningen, da været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens anmeldelse af 23. april 2018, at der ved levende syn fandtes et slagtesvin med et åbent, kompliceret halesår. Svinet var transporteret til slagteri uden adskillelse fra øvrige dyr.

"Ved den kliniske undersøgelse af det levende dyr kunne det konstateres, at der på halespidsen var et 4 cm åbent kompliceret sår på halespidsen med betændelse/infektion og nekrose..."

Ved undersøgelsen efter den slagtemæssige behandling af slagtekroppen fandtes et åbent kompliceret sår på 4 cm med betændelse/infektion og nekrose. Der var betændelse i halen med rødme, hævelse og nekrose... Der fandtes en byld i knoglemarven af bækkenblok... og blodbårne bylder i lungerne... Indgangsport til bylder i bækkenblok og i lunger var det åbne komplicerede halesår."

Materiale fra svinet blev sendt til patoanatomisk undersøgelse på sektion for Patologi, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab, KU SUND, der fandt følgende:

"Hale med påsiddende hudstykke:

*Præparatet bestod af en hale med et påsiddende hudstykke, der var nåletatoveret med nr. ... og nr. Hudstykket målte ca. 17,5 * 23,5 cm. Halen havde en længde på ca. 16,7 cm og en diameter på 4,5 cm målt ved basis. Ved inspektion af halen fandtes den yderste del at være sæde for en nekrotiserende ulceration, der delvis var dækket af granulationsvæv. Ulcerationen strakte sig omkring halen i en længde på ca. 6,7 til 8 cm fra spidsen og havde et areal på ca. 40 cm². Ved gennemsavning af præparatet fandtes granulationsvæv med en tykkelse på op til 0,4 cm under såret. De tre mest distale halehvirvler var sekvestrerede, ligesom de omkringliggende bløddele var nekrotiske og afgrænset af granulationsvæv med en tykkelse på op til 0,4 cm. I den fjerde mest distale halehvirvel fandtes en kronisk, purulent, sekvestrende osteomyelitis. Ydermere var bindevævet omkring de vitale halehvirvlerne sæde for flegmonedannelse.*

Venstre halvdel af bækkenblokken:

Ved inspektion af venstre halvdel af bækkenblokken fandtes en absces i bækkenhulen under korsbenet. Abscessen målte ca. 2 cm i diameter, og var indkapslet af nydannet bindevæv med en tykkelse på op til ca. 0,2 cm. Ved gennemsavning af ileum fandtes i knoglemarven et cirkulært område med nydannet bindevæv. Bindevævsdannelsen havde en diameter på ca. 1,5 cm og var lokaliseret i relation til abscessen i bækkenhulen.

Lungen

Ved inspektion af lungerne fandtes kroniske, disseminerede processer med purulent indhold. Processerne var omgivet af bindevæv med en tykkelse på ca. 1 mm.

Konklusion:

Halen er sæde for en ulceration med sekvestrering af de tre yderste halehvirvler og nekrose af de omgivende bløddele. Fjerde yderste halehvirvel er sæde for en kronisk purulent osteomyelitis med flegmone i det omkringliggende bindevæv. Baseret på mængden af bindevæv vurderes forandringerne at have en alder på flere uger.

Venstre halvdel af bækkenblokken var sæde for en kronisk absces i bækkenhulen samt bindevævsdannelse i knoglemarven af ileum. Bindevævsdannelsen var forenelig med status efter en ophølet osteomyelit. Baseret på mængden af nydannet bindevæv vurderes forandringerne i bækkenblokken at have en alder på flere uger.

Lungerne var sæde for en kronisk, embolisk pneumoni, som baseret på tykkelsen af det nydannede bindevæv vurderes at have en alder på ikke under 1 uge. Tilstanden skyldes hæmatogen spredning af bakterier, hvor indgangsporten kan have været ulcerationen på halen."

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet finder, at slagtesvinets situation på et tidligere tidspunkt i besætningen burde have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at det var blevet tilset af en dyrlæge, isoleret i sygesti og behandlet før tilstanden fik det beskrevne omfang, eller at svinet var blevet aflivet.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at slagtesvinet under sygdomsforløbet i besætningen har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom det ikke er behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets behov.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Er slagtesvinets sår på halen veterinærfagligt at betragte som et alvorligt åbent sår? Svaret bedes begrundet, herunder bedes det fremgå, hvorledes Rådet definerer et sår som ”åbent”.

Svar ad 2:

Lægges ovennævnte beskrivelse fra embedsdyrlægen til grund, finder Rådet, at slagtesvinet havde et alvorligt, åbent sår.

Et sår er åbent, såfremt hudens struktur er gennembrudt til det underliggende væv.

Spørgsmål 3:

Har slagtesvinet været egnet til transport?

Svar ad 3:

Lægges svar ad 1 og 2 til grund, finder Rådet, at slagtesvinet har været uegnet til transport.

Spørgsmål 4:

Har halesåret/komplikationerne været erkendelige forud for transporten, og i bekræftende fald i hvilket omfang?

Svar ad 4:

Lægges svar ad 1 og 2 samt medsendte fotomateriale til grund, finder Rådet, at tilstanden har været tydelig og let erkendelig.

Spørgsmål 5:

Er det sandsynligt, som oplyst af besætningsejer, at såret var helet op inden transporten?

Svar ad 5:

Lægges svar ad 1 og 2 til grund, finder Rådet det ikke sandsynligt, at såret var helet op inden transporten.

Spørgsmål 6:

Kan sårets tilstand og udseende være blevet forværret under transporten, og i bekræftende fald i hvilket omfang?

Svar ad 6:

Rådet kan ikke afvise, at sårets tilstand og udseende er blevet forværret under transporten, herunder at slagtesvinets kliniske tilstand i form af smerte kan være forværret ved at være udsat for puf, bid og tråd fra de andre svin eller stød fra vognens sider under transporten.

Spørgsmål 7:

Har slagtesvinet ved at blive transporteret derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling, eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 7:

Lægges sagsakterne samt svar ad 1, 2 og 6 til grund, finder Rådet, at slagtesvinet, ved at være læsset og transporteret, har været udsat for risiko for puf, bid og tråd fra de andre svin eller stød fra vognens sider.

Slagtesvinet har under læsning og transport været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe.

Rådet finder, at slagtesvinet under læsning og transport har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 8:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 8:

Der skal henvises til Rådets redegørelse af 17. februar 2009 om transport af syge eller tilskadekomne produktionsdyr inkl. heste.

Spørgsmål 9:

Hvilke lidelser har grisen lidt af?

Svar ad 9:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 10:

Hvor lang tid har lidelsen været?

Svar ad 10:

Det fremgår af konklusionen af den patoanatomiske undersøgelse, at lidelsen har en alder på flere uger.

Spørgsmål 11:

Har grisen derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 11:

Se svar ad 1.

Afgørelse:

De tiltalte blev frifundet, idet det var usikkert, hvor tydeligt såret havde fremstået ved læsningen, og retten ikke kunne afvise, at grisen kan have sænket halen under uddrivningen.